

Въ посока къмъ Ловечъ, т. е. къмъ югъ и на около 970 крачки разстояние бѣ издигнатъ единъ четверождъленъ редутъ отъ 67 метра дължина на всѣка страна (работа на Юнузъ-бея), въ който можахъ да се побератъ два или три баталиона, а заетъ само отъ 3-я редифски сливенски баталионъ съ три орждия.

Най-послѣ, при пункта № 32 бѣ въздигнато едно помещение за двѣ орждия и укрѣпление за единъ баталионъ, за бранене моста на рѣката Видъ. Читателя вижда, че всѣко укрѣпление бѣ заето отъ единъ или два баталиона, съ едно или нѣколко орждия, а останалитѣ войски се намираха въ резервъ при главната квартира, готови да тръгнатъ къмъ заплашванитѣ пунктове.

Въ това врѣме, армията броеше 45 баталиона пѣхота, 7 ескадрона редовна кавалерия, единъ полкъ спомагателна кавалерия отъ Солунъ, едно малко число черкезки конници и 70 полски орждия. Тя образуваше 3 дивизии отъ по 12 баталиона и единъ общъ резервъ отъ 9 баталиона. Само дивизията на Адилъ паша завзимаше позиции близки една до друга; тя бѣше разпрѣдѣлена по сѣверозападния, сѣверния и сѣвероизточния флангове. Отъ войскитѣ на другитѣ дивизии еднѣ часть пазеше укрѣпленията, а другата стоеше въ резервъ на пункта № 9, при главната квартира.